

РЕШЕНИЕ

№ 7277

гр. София, 03.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1505** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „ВИ ПИ ДЖИ“ ООД, представлявано от управителя В. В. В., чрез адв.В. С., срещу Решение № 286/16.01.2024 г., постановено по НАХД 14132/23 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 99-ти състав, с което е потвърдено НП № 22-2300340/14.09.2023 г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда“ – С., с което на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за извършено нарушение на чл.415, ал.1 КТ.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в противоречие с материалния закон и допуснати процесуални нарушения. Твърди се, че не е установена дата на извършване на нарушението. Сочи се, че АУАН и НП са издадени след като от страна на дружеството са били изпълнени всички предписания и изисквания на АНО. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което наказателното постановление да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява. В представена писмена защита от 07.05.2024 г. /л.15/, изразява становище по същество

на спора, като поддържа изложено в жалбата.

Ответникът - Дирекция "Инспекция по труда" – С., представлява се от юрк. С., която оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираните разноски от страна на касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, VI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било НП № 22-2300340/14.09.2023 г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" – С., с което на дружеството-касатор е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за извършено нарушение на чл.415, ал.1 КТ. Дружеството е санкционирано за това, че в качеството си на работодател не е изпълнило предписание №10 дадено в протокол за извършена проверка № ПР2308974/02.05.2023 г., а именно: „Работодателят да държи на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и документи свързани с разпределението на работно времеи организацията на работата в проверявания обекта, съгласно чл. 403а, ал. 1 от КТ“. Срокът за изпълнение на предписанието бил до 04.05.2023 г., като въпреки този срок, към 23.06.2023 г. даденото задължително предписание все още не било изпълнено.

За да постанови обжалваното решение СРС е приел, че фактическата обстановка, описана в АУАН и в НП е безспорно установена от събраните в хода на съдебното следствие доказателства. Установено е, че при извършената на 23.06.2023 г. последваща проверка във връзка с изпълнение да дадените в протокол № ПР2308974/02.05.2023 г. предписания, не е изпълнено процесното под №1 предписание. Доказателства за изпълнение на същото не са представени и в хода на съдебното производство.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи. Спазени са давностните срокове по чл.34, ал.1 и ал.3 ЗАНН. Спазени са и разпоредбите на чл.42, ал.1 и чл.57, ал.1 ЗАНН, като липсват непълноти и противоречия в съдържанието.

По отношение на материалната законосъобразност на обжалваното НП от решаващия състав е прието, че дружеството е осъществило състава на вмененото му нарушение по чл.415, ал.1 КТ, тъй като със своето бездействие не е изпълнило задължително предписание на ДИТ - С., дадено под №1 в протокол за извършена проверка № ПР2308974/02.05.2023 г. в указания срок – до 05.05.2023 г., както и към

датата на последващата проверка – 23.06.2023 г. Следователно същото правилно е санкционирано за това нарушение.

По отношение размера на наложената санкция е прието, че същата правилно е определена в минимално предвидения в разпоредбата на чл.415, ал.1 КТ размер. СРС е приел, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл.415в, ал.1 от КТ, доколкото същото не е отстранено веднага след установяването му, като са без значение причините, поради които не е изпълнено. Въззивният съд е разгледал и възраженията на дружеството относно периода, в който е следвало да бъдат изпълнени указанията и да бъде извършена последващата проверка. По тези съображения, подробно мотивирани в обжалвания съдебен акт, Софийски районен съд е потвърдил процесното НП.

Настоящият състав на касационната инстанция напълно споделя установената от районния съд фактическа обстановка и изведените въз основа на нея правни изводи, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, които да водят до отмяна на атакуваното НП. Обосновани със събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства са и изводите за безспорна установеност на фактическите констатации, посочени в АУАН и в НП.

Споделят се и изведените правни изводи по съществуването на спора за осъществено от касатора административно нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ. Същото е безспорно установено от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Съгласно чл. 415, ал. 1 КТ, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10000 лв. Именно неизпълнението на предписанието е изпълнителното деяние на процесното нарушение, при което нарушението на чл.415, ал.1 от КТ се явява съставомерно. Санкцията е наложена в предвидения в закона минимален размер, поради което не може да се прецени като явно несправедлива. Същата не може да бъде намалявана под предвидения в закона минимум, освен в случаите на маловажно нарушение в хипотезата на чл.415в, ал.1 КТ. Т. правило в процесния случай не е налице, тъй като нарушението не е отстранено веднага след установяването му. Нарушението е установено на 02.05.2023 г., като на дружеството- касатор е дадена възможност да изпълни указанията до 04.05.2024г. При извършената последваща проверка на 23.06.2023 г. е констатирано, че същите не са изпълнени и към тази дата, поради което възраженията на касатора в тази насока са неоснователни.

Неотнoсими към спора са възраженията, направени в касационната жалба относно датите на издаване на АУАН и НП и датата на изпълнение на предписанията. Относим в случая е фактът, че има издадено предписание, което не е изпълнено и не се твърди от санкционираното дружество, да е изпълнено към датата на извършената проверка– 23.06.2024 г. Сочи се, че в последствие документите били представени в ДИТ– С., преди съставяне на акта. Нарушението, за което дружеството е санкционирано, се изразява в неизпълнение на предписание на контролен орган, дружеството да държи на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и документи свързани с разпределението на работно време и организацията на работата в проверявания обект, съгласно чл. 403а, ал. 1 от КТ. Безспорно е установено в хода на въззивното производство, че в указания срок същото не е било изпълнено, следователно за контролните органи е било налице

основание за образуване на АНП, приключило с процесното НП, правилно прието от въззивния съд за законосъобразно издадено.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. На ответника, който е представляван от юриконсулт, се дължат разноски в производството на основание чл.37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 286/16.01.2024 г., постановено по НАХД 14132/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-ти състав.

ОСЪЖДА „ВИ ПИ ДЖИ“ ООД, представлявано от В. В. В. – управител, да заплати на ИА „Главна инспекция по труда“ разноски за юриконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.